

NEDERLANDSE GROEP IN DE SPOREN VAN NOORSE HELDEN

Klaar voor de start in Rena

De Noorse Birkebeiner is een begrip. In een land waar het langlaufen volkssport nummer één is, gaat het er vooral om hoe snel je hem gedaan hebt. Het geeft je status. Een Nederlands team dat na de Vasaloppet een nieuwe uitdaging zocht, volbracht deze tocht dwars over de Noorse bergen. Ieder jaar is het half maart weer één volksfeest in de bergen rond Lillehammer.

De Birkenbeiner heeft een bijzondere geschiedenis. Wie meedoet aan deze 54 km lange langlauftocht moet dat doen met een rugzakje van minstens 3,5 kg. Deze voorwaarde refereert aan een belangrijk stuk Noorse geschiedenis. Ooit werd een koningskind van hetzelfde gewicht in alle stilte door twee skiërs dwars over de bergen naar een veilig oord gevoerd.

VOORBEREIDING

Het groepje langlaufers, dat vorig jaar, bij Vasasport de voorbereidingen deed, wilde na de Vasaloppet in 2012 aan een ander evenement deelnemen. De Birkebeiner van Rena naar Lillehammer paste daar prima in. De langlaufers uit Noord-Brabant en het Gooi hadden sinds de Vasaloppet een hecht contact met elkaar. Elk trainden ze in hun eigen omgeving. Maandenlang werkten ze op de rolski aan hun conditie en techniek. Met VasaSport reisden ze naar Thüringen voor een goede sneeuwtraining en maakten ze gebruik van de sneeuw in eigen omgeving en Winterberg. Na alle voorbereidingen maakten de Brabanders Jan-Hein Broekman, Sybrant Walsma en de Gooiers Figaro den Hollander, Paul Nijhuis, Rob Havenga, Peter Coebergh en Marien van den Engel zich op voor de reis naar het noorden. Een vlucht naar Oslo

en met een busje vanaf de luchthaven richting Lillehammer. Overnachtingsplek werd Hafjell, het Olympische mekka voor alpineskiërs uit de hele wereld. Maar datzelfde geldt voor de Birkebeiner; ook hier zie je deelnemers uit de hele wereld, bijvoorbeeld ook uit Australië.

DE MARATHON

Een dag voor de race is het goed om nog even rustig de benen te strekken in een deel van de loipes van de Birkebeiner bij Sjusjøen. Het was een mooie voorbereidingsdag voor de echte race de dag erna. En dan is het zo ver! Na een uitgebreid ontbijt is het tijd voor de rit naar Rena. Het weer is wel weer heel anders dan de dag ervoor. Tja en hoe zit het dan met de wax? Glijdt het straks goed genoeg? Heb ik wel genoeg grip bij het klimmen? Onzekerheid troef, maar ze gaan ervoor. Zelf doe ik alleen het eerste stuk om vooral te kunnen fotograferen. Om de sfeer vast te leggen. In de startvakken gaat het er gedisciplineerd aan toe. En dan de knal. Daar gaan er weer een paar duizend omhoog. Vanaf het startpunt in Rena is het een forse klim, niet de enige trouwens. Voor het begin is dat een behoorlijke inspanning. Halverwege de tocht werd het weer ook

grimmiger met wind en sneeuw. Soms met slecht zicht. Maar gehard als ze waren trotseerden de langlaufers uit Brabant en het Gooi de zware omstandigheden. Moe, maar voldaan kwamen ze over de eindstreep in Lillehammer. Het was weer een nieuwe superervaring die ze kunnen bijschrijven op hun lijstje van langlaufervaringen in het buitenland. Ze hebben hiermee in ieder geval de heldendaden van de redders van het koningskind Haakon Haakonsøn geëvenaard. En dat is geen kleinigheid. < Tekst en foto: Fred Geers, NordicWinter

Snel langlaufen met verplichte rugzak van 3,5 kg